

ئەم بابەتە لە بەروراری 2014/08/02 لە لایەن م.مجدراف لە شارى ھەولێر گوتراو ھەتە و لە لایەن دۆستان و قوتابییەکانی نووسراو ھەتە و بلاو کراو ھەتە.

تایبەتمەندی پیغمبەرمان (علیہ السلام و البرکات) لە نیوان پیغمبەرمان (علیہم السلام):

نەم و شانەى کەوا تەنیا لۆ پیغمبەرمان بەکار ھاتوو لە نیو قورئان

(الاستغفار) بۆچ بواریک ھاتوو؟ ھەستی (استغفار) کردن کەى پەیدا دەبیت؟

ئایا (ذنب) ی پیغمبەرمان لەو ھەبوو کەمتر لە داواکراوی دەکرد یان زیاتری ئەنجام دەدا؟

ئێیان ببورە (عفو) یان بکە... و (استغفار) یان لۆ بکە... و پایەداریان بکە... ئەمە

یاسایەکی مامەلەى پیغمبەر (علیہ السلام و البرکات) لەگەڵ ئیمانداران.

کەمتر خەمیکردن ستەمکردنە لە نەفسی کەسەکە خۆی...

چارەى چییە؟ بە چەند ھەنگاو ئەنجام دەدریت؟

بە دەستھێنانى خۆشەویستی خودای رحمان چۆن دەکریت؟

ھاوڕییەتى (المصاحبة):

کى دەبیتە ھاوڕیى کى و سودى ھاوڕییەتیەى پیغمبەرمان چییە؟

بوونى پیغمبەر (علیہ السلام و البرکات) لەسەر زەوى رێگرى نازارە...

لە دواى ئەو چى دەبیتە رێگر لە نازاردان؟

سادەترین پێناسەى ئیمان واتە: ژیان لەگەڵ...

کاتیک خەلکەکان سوود نابین لە ھاوڕییەتى پیغمبەرەکیان

جیاوازی نیوان (سراج و ھاجا) و (سراج المنیر)؟ و پیغمبەر (علیہ السلام و البرکات) لەکامە جۆریانە؟

و ھک لە وانەکانى رابردوو باسى سپرەمان دەکرد ئەویش بە شێوازیکی نوێ و دەرختنى لایەنى قورئانى لە ژياننامەى پیغمبەرمان (علیہ السلام و البرکات)، مەبەستیشمان ئەو ھەبوو کە بتوانین پلەو پایەى پیغمبەرمان بخەینە روو:

1- مەقامى پیغمبەرمان چۆن و ھەس کراو لە لایەن خودای رحمان؟

2- لە نیو پیغمبەرمان چ پلەو پایەکی پێدراو؟

3- پاشان گرۆى ئیمانداران و تەنانەت مەخلوقاتیش تێروانینیان چى بوو بەر امبەر پیغمبەرمان؟

تایبەتمەندی پیغمبەرمان (علیہ السلام و البرکات) لە نیوان پیغمبەرمان (علیہم السلام):

تاكو بتوانین پێناسەى راستەقینەى پیغمبەرمان بکەین، پێشتر گوتمان ئەگەر ھاتوو مەقامى پیغمبەرمان (علیہ السلام و البرکات) لە نیو پیغمبەرمان دەستیشمان بکەین و بزانیان کرداریانە چ رۆلێکی ھەبوو لە نیو پیغمبەرمان (انبیاء) (علیہم السلام) دەبى ئەو ھەمان لەبەر چاوی بێت کەوا پیغمبەرمان (علیہ السلام و البرکات) کۆتا پیغمبەرە، دەبى لەسەر دەمی ئەو و تا رۆژى دواى (قیام الساعۃ) ھەر چى لە نەتەو ھەمانى رابردوو ھەبە کە ئیمانیا بە پیغمبەرانی خویان ھینابیت، ئەوانە ھەموو بە میرات لۆ پیغمبەرمان ماونەتەو، پیغمبەریشمان (علیہ السلام و البرکات) دەبى لە ئاستى پیغمبەرى ئەوان قسەیان ئاراستە بکات، لۆ ئەو ھى کرداریانە بتوانیت روونکردن و پیراگەیاندن رینمونوکارى (بیان و تبلیغ و ترشید) و ھۆکارى رینمونوى بێت لۆیان، تا رۆژى دواى ئەوان بە ھانەیان نەبیت لە لای رب العالمین، لۆیە خودای رحمان لە زور جیگە کاتیک ئامازە بە ھەلویتى پیغمبەر دەکات لەم لایەنەو ئامازە دەکات کەوا (و ذکر) واتە ذیکرى ئەو پیغمبەرانە بکە، جیشونینیان بزانی و ببینە، کەواتە فایلەکانى پیغمبەرمان ھەموویان لە لای پیغمبەرمان (علیہ السلام و البرکات) بوو، و پیغمبەرمان (علیہ السلام و البرکات) لە ئاستى پیغمبەرمان لەگەڵ نەتەو ھى پیغمبەرمان مامەلەى کردوو، ئەمە

تابه‌تمه‌ندی پیغمبهرمان بوو به‌گویره‌ی پیغمبهران. که داواکراو بوو هموویان ئیمانی پی بینن و بین به سهر باز له‌لای.

له دریره‌ی باسه‌که‌مان به‌ده‌وام ده‌بین که بریتی بوو له نهم وشانه‌ی که‌وا ته‌نیا لَو پیغمبهرمان به‌کار هاتوو له نیو قورئان، یاخود زیاتر مه‌قامی پیغمبهرمانی (علیه السلام و البرکات) ده‌سننیشان کردوو.

نهم وشانه‌ی که‌وا ته‌نیا لَو پیغمبهرمان به‌کار هاتوو له نیو قورئان

(الاستغفار) بۆچ بواریک هاتوو؟ هه‌ستی (استغفار) کردن که‌ی په‌یدا ده‌بیت؟

نایا (استغفار) بۆ (عصیان) هاتوو؟

یه‌کێک له‌م وشانه‌ی ده‌موویتی له‌ خزمه‌تتان روونکردنه‌وی له‌سهر بده‌م بریتیه‌ی له‌ وشه‌ی (استغفار)، وشه‌ی (استغفار) له‌ نیو قورئان له‌گه‌ل وشه‌ی (التوبه) جیاوازییه‌کی زوری هه‌یه، وشه‌ی (استغفار) حاله‌تیکه‌ زیاتر بواری (أمر) ده‌گرتیه‌وه نه‌ک (النهي)، نه‌گه‌ر بێتوو قورئان دابه‌ش بکه‌ینه دوو به‌ش، به‌شیکیان فرمایشته‌کانی په‌روه‌ردگار بیانه‌یه که فرموویه‌تی وا بکه‌ن، به‌شه‌که‌ی تری فرموویه‌تی ئه‌وها مه‌که‌ن، ئه‌وه‌ی یه‌که‌م پێی ده‌گوترتیت بواری فرمانی (باب الأمر)، ئه‌وه‌ی دووهمیش پێی ده‌گوترتیت بواری نه‌هی کردن (باب النهي)، وشه‌ی (استغفار) زیاتر ده‌چیته‌ بواری (أمر)، حاله‌تیکه‌ دیاریکراوه مرؤف له‌ بواری (أمر) فرمانه‌که‌ی لَو جیه‌جی ناکرتیت، ئه‌و فرمانه‌ی که‌ خودای رحمان فرموویه‌تی ناتوانیت دایه‌زینیته‌ سهر ئه‌رزی واقیع له‌ رووی ده‌روونییه‌وه تووشی حاله‌تیکه‌ ده‌بیت، ده‌یه‌ویت چاره‌سه‌ری حاله‌تیکه‌ بکات که له‌ نیوانی خۆی و نیوان خودای رحمانه‌، هه‌ستیکه‌ دروست ده‌بیت، ئه‌و هه‌سته‌ پێی ده‌گوترتیت (استغفار) داوا (غفران)، لویه رب العالمین به‌ دوو ناو (اسم) وه‌لامی ده‌داته‌وه، ئه‌ویش (غفور) یه‌ یان (غفار) یه، هه‌ردووکیان له‌ قورئاندا بوونیان هه‌یه، که‌واته ئه‌و حاله‌ته‌ ده‌روونییه‌ی که‌ به‌ کرداریانه‌ مرؤف به‌امبه‌ر خودای خۆی هه‌ست ده‌کات که‌مه‌تر خه‌مییه‌کی هه‌بووه، ده‌یه‌ویت ئه‌و که‌موکورییه‌ی ده‌ربهریت به‌رامبه‌ر خودای رحمان، جا ئه‌و حاله‌ته‌ ده‌روونییه‌ پێی ده‌گوترتیت (استغفار)، جاروبار به‌ زمانیش ده‌رده‌بردیت، جا (استغفار) کرد له‌ بواری (إفعل)ه، نه‌گه‌ر پێی نه‌کرا ئه‌و کاته‌ پێی ده‌گوترتیت کابرایه‌کی که‌مه‌تر خه‌م (مقصر)، هه‌ر که‌سه‌یک له‌ ئیمه‌ فرمانی پیکرابوو یان له‌به‌ر هه‌ر هۆکاریک لوی نه‌کرا ئه‌و فرمانه‌ دابه‌زینیته‌ واقیع ئه‌و حاله‌ته‌ پێی ده‌گوترتیت که‌مه‌تر خه‌می (قصور)، به‌لام نه‌گه‌ر هاتوو (نه‌ی) له‌ شتیکه‌ کرابوو، ئه‌و هات و (نه‌ی) لیکراوه‌که‌ی ئه‌نجام دا پێی ده‌گوترتیت له‌ فرمان ده‌رچوون (عصیان)، جا که‌مه‌تر خه‌می (قصور) جیاوازی هه‌یه (عصیان)، لَو نمونه‌ ئاده‌م (علیه السلام) پێی گووترا "لَا تُقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ" (الأعراف 19) واته‌ لێی قه‌ده‌غه‌ کرا که له‌م داره‌ نزیکه‌ ببیته‌وه، ئاده‌م نه‌ک لێی نزیک بوویه‌وه به‌لکو "فَأَكَلَا مِنْهَا" (طه 121)، لیره‌دا قه‌ده‌غه‌ لیکردن (نه‌ی) یکی شکاند، پێویست بوو ئه‌و قه‌ده‌غه‌ لیکراوه ئه‌نجام نه‌دات، به‌لام ئه‌نجامی دا! خودای رحمان چۆنی ده‌ناسینیت؟ ده‌فرموویت "وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى" (طه 121).

(مغفرة) مان هه‌یه که‌وا (استغفار) به‌ره‌م دینیت، ئه‌مه له‌ بواری (أمر)ه، حاله‌تیکه‌ دیمان هه‌یه ئه‌ویش قه‌ده‌غه‌ لیکردن (نه‌ی)، ئه‌وه‌ی فرمانی پیکرا له‌ نیو بازنه‌ی قبول واته‌ بازنه‌ی فرمایشته‌کانی په‌رسنتی، جا له‌ نیو نهم بازنه‌یه نهم فرمایشته‌ی جیه‌جی نه‌کرد پێی ده‌گوترتیت که‌مه‌تر خه‌می (القصور) یان (ذنب)، ئه‌و (ذنب) هه‌ش به‌ (استغفار) چاره‌سه‌ر ده‌کرتیت، لویه پێشبینی کراوه مرؤفی ئیماندار روژی (70) جار له‌ ساتی جووله‌ و چالاکی په‌رسنتی و روژانه‌ی که‌مه‌تر خه‌می هه‌بیت، له‌ (70) جوور، لویه پیغمبهرمان ده‌فرموویت: (إني لأستغفر الله في اليوم سبعين مرة) ئه‌ویش له‌م بواریه‌یه که له‌ ساتی دابه‌زاندنی فرمایشته‌کان لَو واقیع که‌مه‌تر خه‌می (قصور) ی هه‌یه، به‌م جووره ناتوانیت ئه‌نجامی بدات که خودای رحمان ویستوو یه‌تی.

نایا (ذنب) ی پیغمبهرمان له‌وه‌بوو که‌مه‌تر له‌ داواکراوی ده‌کرد، یان زیاتری ئه‌نجام ده‌دا؟

لَو نمونه‌ خودای رحمان ویستوو یه‌تی له‌ سه‌دا سه‌د بیکات، جاروبار پیغمبهرمان (علیه السلام و البرکات) له‌ (120%) ی ئه‌نجام ده‌دا، ئه‌مه که‌مه‌تر خه‌می (قصور)ه، لویه ده‌فرموویت: (لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ) (الفتح 2)، باسه‌که‌ باسی چیه‌؟ (مِنْ ذَنْبِكَ) باسی (ذنب)ه باسی عصیان نییه، که‌واته پیغمبهرمان (عاصي) نه‌بووه، به‌لام که‌مه‌تر خه‌می (قصور) ی هه‌بووه، لَو نمونه‌ پێی گووتراوه (10) دینار بکه‌ به‌ خیر، ئه‌و هه‌له‌ده‌ستا (15) دیناری ده‌کرده‌ خیر، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی (15) ی کرده‌ خیر، که‌واته پێنج دیناری له‌ جیه‌یه‌کی دی راکێشاوه، له‌سه‌ر حیسابی خۆی، له‌سه‌ر حیسابی

مال و منداله‌کانی، هر و هها له‌سهر حیسابی تهن‌روستی خوی، لایه‌نی کومه‌لایه‌تی خوی، ئەمه (ذنب)ه، ئەگەر که‌میشی بکردبا هر بریتی بوو له (ذنب)، لۆ زانین پی‌غهمبهرمان (علیه السلام و البرکات) ههموو له ئاستی خوی زیاتری کردوو، که‌سایه‌تی پی‌غهمبهرمان (علیه السلام و البرکات) بهم جو‌ره بووه، که ههردهم له بواری (باب)ی فهرمایشه‌کان (أمر) ههردهم له ریژه‌ی سه‌دییه‌که‌ی زیاتری ئەنجامداوه، لویه ههرچی ئاگادارکردنه‌وه‌کان هه‌یه، لۆ پی‌غهمبهر (علیه السلام و البرکات) هاتینت له قورنانه‌وه‌وه‌وه، لۆ نموونه: (عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَبْتَ لَهُمْ) (التوبة: 43) هه‌ی خودا عه‌فوت بکات لۆ ئیزنت دان تاکو نه‌یهن به‌شدا‌ی قتال نه‌کن له‌گه‌لت؟ ئەمه ههمووی له بواری فهرمان (أمر)ه، ههرچی له بواری (باب)ی (أمر) له بازنه‌ی په‌رسنه‌کان نه‌کرا، پنی ده‌گوتریت (ذنب)، نه‌وه‌ی له بواری قه‌ده‌غه‌لنکراوه‌کان (منه‌یات) نه‌کرا نه‌وا پنی ده‌وتریت (عصیان)، لیه خودای رحمان به‌ ناده‌می فهرموو: (وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ) (البقرة: 35) که‌چی نه‌وان (فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لُهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ) ئەنجامه‌که‌ی چی بوو؟ (وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى) (طه: 121)، لیره پی‌غهمبهرمان (علیه السلام و البرکات) ده‌رباره‌ی خوی بوو، نه‌ی ده‌رباره‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی چونه‌؟ نه‌ته‌وه‌که‌شی ههمان شته، ده‌چینه خزمه‌ت نه‌و ئایاتانه‌ی که خودای رحمان (ﷺ) ئاماژه‌ی لۆ کردوو به‌ گویره‌ی نه‌و دایه‌زانوو، له سوپه‌تی (الفتح) ده‌فهرموویت: (إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا * لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا) (الفتح: 1-2) جارئ نابین لیره ته‌واو نه‌بووه، لویه ده‌فهرموویت: (وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ) تاکو ئیستا ته‌واو نه‌بووه، له شوپینکی دی ده‌فهرموویت: "الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا" (المائدة: 3)، لۆ زانین که لیره ئەگەرچی نابینیش ته‌واو نه‌بووه و نيعمه‌تی خودای رحمان ته‌واو نه‌بووه له‌سهر پی‌غهمبهرمان (علیه السلام و البرکات)، بیگومان وشه‌ی (نِعْمَةٌ) لیره مه‌به‌ستی بریتیه‌ی له: (اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ * صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) (الفاتحة: 6-7) مه‌به‌ستی نه‌م (أَنْعَمْتَ) یه، ئەگەرچی جارئ نه‌و (نعمة) هه‌ش ته‌واو نه‌بووه واته چی؟ جارئ په‌یامه‌که ته‌واو نه‌بووه نه‌رکی په‌یامه‌ریتی پی‌غهمبهر (علیه السلام و البرکات) ته‌واو نه‌بووه، به‌لام له‌گه‌ل ئەمه‌ش خودای رحمان ههرچی که‌مه‌تر خه‌میه‌کان هه‌یه (استغفار)ی لۆ کردوو، خودای رحمان (غفران)ی لۆ به‌کاره‌یناوه، (إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا * لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ) (الفتح: 1-2) واته ههرچی که‌مه‌تر خه‌میه‌کی هه‌یه پی‌غهمبهرمان، که پیشتر کردیته‌ی یان نه‌وه‌ی له دوا‌روژ ده‌بکات، واته له داهاتوو، خودای رحمان ههمووی لۆ (غفر) کردوو، گرووی ئیمانداران چی ده‌لین؟ (أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ) (البقرة: 285) ههموو ئەمه له بواری (باب)ی که‌مه‌تر خه‌میه‌، نه‌ک له (باب)ی (عصیان) بیت، واته روونتر زاناکانمان خودا بیانبووریت وایان له ئیمه‌ گه‌یاندوو، ئەگەر هاتوو ئیمه‌ گونا (عصیان) مان کرد نه‌وا ئیمه (استغفار) ده‌که‌ین، که‌چی لۆ زانین (استغفار) لۆ گونا (عصیان) نه‌هاتوو، به‌لکو (توبة) لۆ گونا هاتوو، واته ده‌بیت مرو‌قه‌که به‌ یه‌کجاری واز بینیت له‌ گونا‌ه‌که، به‌لام نه‌وه‌ی که‌مه‌تر خه‌میه‌ زور چاو‌ه‌روانکراوه‌ روژانه نه‌و که‌مه‌تر خه‌میه‌ی دووباره بکاته‌وه، که‌واته جیاوازی هه‌یه له نیوان (عصیان) له‌گه‌ل (قصور) هه‌روه‌ها جیاوازی هه‌یه له نیوان (عصیان) له‌گه‌ل (ذنب)، (ذنب) (استغفار)ی لۆ به‌کاردی، ههرچی (عصیان)ه (توبة)ی له‌گه‌ل به‌کاردیته، لیره‌ش گرووی ئیمانداران چی ده‌لین؟ (غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ) (البقرة: 285)، لیره لۆ نه‌و (غفران)ه؟ له‌وانه‌یه نه‌و ئیمان‌ه که دایه‌به‌زیننه‌ سهر نه‌رزی واقع که‌مه‌تر خه‌میه‌یان هه‌بیت، حاله‌ته‌که‌ش ئاسایه‌، کاتیک که‌مه‌تر خه‌می هه‌بیت ده‌بی خودا رحمان لویان ته‌واو بکات، جا ئەمه‌ش یان به‌ چه‌مکی (غفور)ی یان به‌ چه‌مکی (غفار)ی، چونکه خودای رحمان جگه له سه‌دا سه‌د پنی رازی نابیت، هه‌چ په‌رسنه‌تیک جگه له سه‌دا سه‌د قبول ناکات، ده‌پرسین ئەگەر هاتوو که‌مه‌تر خه‌میه‌ک هه‌بوو؟ وه‌کو باس‌مان کرد که پی‌غهمبهرمان (علیه السلام و البرکات) له سه‌دا (120) ئەنجام ده‌دات، کابرایه‌کی دی (60%) کاره‌کان ئەنجام ده‌دات، خودای رحمان نه‌و (40%) یه‌ی که‌مه به چه‌مکی (غفران و غفور و غفار) لوی پر ده‌کاته‌وه، ئینجا لئی قبول ده‌کات، خودای رحمان به‌ ریژه‌ی (60%) شته‌کان قبول ناکات، نه‌وه‌ی پی‌غهمبهرمان (20%)ی لئ هه‌لده‌گریت، لوی ده‌کاته (100%) ئینجا لئی قبول ده‌کات، لویه ههموویان (وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا) له‌سه‌ره‌تا (أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ) بابه‌ته‌که ئا لیره‌یه (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا) واته دابه‌زاندنی فهرمایشه‌کانی نه‌و ئیمان‌ه‌ی لۆ واقع له‌وانه‌یه که‌مه‌تر خه‌می هه‌بیت، له‌م (إطاعة) یه (قصور) هه‌یه، یان نه‌وه‌تا زیاد ده‌کریت یان نه‌وه‌تا که‌م ده‌کریت، چار چیه‌ی لۆ نه‌م حاله‌ته‌ی؟ (غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ) (البقرة: 285)

ئینان ببوره (غفو) یان بکه ... و (استغفار) یان لۆ بکه ... و پایه‌داریان بکه ...

یاسایه‌کی مامه‌له‌ی پی‌غهمبهر (علیه السلام و البرکات) له‌گه‌ل ئیمانداران.

له دواى نهمه: (فِيمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لَئِن لَّنتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ) (آل عمران 159)، نهم حالته (وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ) پیغمبر ههبووه ریگه‌ی مامله‌کردنی پهرچه‌کردار و توندی تیدا بووه! لویه که دین سیری ژماره‌ی نهمه‌که‌ی ده‌کین کاریگه‌ریه که‌سیه‌کانی خوی له‌سمر نهمه‌که‌ی دیار و پروونه! به‌لام هه‌چی پیغمبرمانه (علیه السلام و البرکات) (فِيمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لَئِن لَّنتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ) وشه‌ی (فَاعْفُ عَنْهُمْ) له‌گه‌ل خودایه‌تی؟ (فَاعْفُ عَنْهُمْ) نینجا (وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ)، کی (عفو) یان بکات؟ بنگومان پیغمبرمان، باسه‌که باسی پیغمبرمانه (علیه السلام و البرکات)، (فِيمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لَئِن لَّنتَ لَهُمْ)، (وَلَوْ كُنْتَ) دیسان باسی نه‌وه، (وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ) دیسان باسی پیغمبرمانه (علیه السلام و البرکات)، که‌واته خودای رحمان لایه‌نی به‌رامبر باس ناکات، لایه‌نی به‌رامبر کییه؟ که‌واته له‌گروی نیمانداران که‌مترخه‌می هه‌یه، کی‌شه‌یه که‌ هه‌یه له‌لایان، له‌ساتی جووله‌کردن له‌خزمه‌تیدا کی‌شه (اشکال) یان لو‌خویان دروست کردووه، نهم کی‌شه (اشکالیه) ته‌ نیمانداران له‌نیوان خویان و له‌نیوان خودای رحمان دروستی ده‌کن، له‌ساتی جووله‌کردن هه‌له‌ده‌کن، پیغمبرمان ده‌بی به‌رحمه‌تی خوی، و به‌دلفراوانی خوی مامله‌یه‌ان له‌گه‌ل بکات، نه‌وانه‌ی که‌ هه‌له‌یه‌ان کردووه نه‌وانن، نه‌ک پیغمبرمان بیت، جا ده‌بی پیغمبرمان (عفو) یان بکات، واته لیره جیشوین (آثر) ی گروی نیمانداران دیار نییه، له‌بیر ریز و پایه‌دارکردنیان، کومه‌لایک هه‌له‌یه‌ان کردووه، ده‌بی پیغمبر (علیه السلام و البرکات) نینان ببوریت، له‌هه‌مان کاتیش (استغفار) یان لو‌ بکات، نینجا پاشان پایه‌دار (مقام) یان بداتی (وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ)، واته نه‌وان به‌رامبر پیغمبر جوریک له‌کی‌شه (اشکالیه) یان هه‌یه، ده‌پرسین نه‌گه‌ر کابرایه‌ک هه‌له (خطأ) یکی گه‌وره‌ی نه‌کردنیت مافی نه‌وه‌ی هه‌یه داوای (عفو) بکات؟ ده‌بی هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ی کردنیت نینجا داوای (عفو) ده‌کات، که‌ داوای (عفو) ی کرد، پیغمبریشمان (عفو) ی کرد، واته پیغمبرمان له‌مافی خوی خوش بوو، ده‌پرسین نه‌ی مافی خودای رحمان (عفو)؟ نافر مووینت (عَفَا اللَّهُ)، باسی خودای تیدا نییه، ده‌بی پیغمبر بیت و له‌جیگه‌ی خودی کابرا خوی بیت (استغفار) لو‌ کابرای بکات له‌لای خودای! نه‌وه کابرایه‌که له‌لایه‌ک، و نه‌وش پیغمبرمانه (علیه السلام و البرکات) له‌لایه‌کی دی به‌بی ویکچوواندن، نه‌و کابرایه به‌رامبر پیغمبرمان هه‌له‌ی کردووه، هه‌له‌ش به‌رامبر پیغمبر (علیه السلام و البرکات) واته هه‌له به‌رامبر رب العالمین، هه‌له‌ی کردووه نه‌مه‌یه‌ان هیچ! داوای (عفو) شی نه‌کردووه! له‌گه‌ل نه‌مه‌ش له‌بیر نه‌وه‌ی نه‌و دوو سیفته‌نی هه‌یه پیغمبرمان: (فِيمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لَئِن لَّنتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ) جا نه‌گه‌ر نه‌و که‌سه داوای (عفو) شی نه‌کردنیت که‌چی نه‌و (عفو) ی ده‌کات، نه‌وه‌تا پیغمبر (علیه السلام و البرکات) (عفو) ی کرد، ده‌پرسین که‌سه‌که هه‌له‌ی به‌رامبر خودای کردووه یان نه‌خیر؟ له‌وه‌لامدا به‌لی کردوویته‌ی، نه‌و که‌سه مافی (استغفار) ی هه‌یه؟ نه‌خیر نییه‌تی، خودای رحمان نه‌و مافه‌ی ناداته نه‌وه‌ی، ده‌بی پیغمبر (علیه السلام و البرکات) لو‌ که‌سه‌که (استغفار) بکات، لویه ده‌فر مووینت: (فَاعْفُ عَنْهُمْ) نه‌وه له‌مافی خوت خوش بووی، نه‌ی له‌مافی خودای چی؟ (وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ)، نه‌وه‌تا (استغفار) یشی کرد، هیشتا مه‌قامیشی ده‌داتی (وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ)، به‌رزیان ده‌کات لو‌نه‌وه‌ی سوودمه‌ند بیت له‌عه‌قیان، راسته که‌سه‌که که‌مترخه‌می هه‌بوو، هه‌له‌ی کرد، به‌لام نابیت فراموش بکریت (وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ) (آل عمران 159)، نه‌وه نیشی پیغمبرمانه (علیه السلام و البرکات).

که‌مترخه‌میکردن سته‌مکردنه له‌نه‌فسی که‌سه‌که خوی...

چاره‌ی چیه‌ی؟ به‌چهند هه‌نگاو نه‌نجام ده‌دریت؟

ده‌فر مووینت " (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاؤُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا) (النساء 64) هه‌مان حالته‌ی که‌ پینش که‌مینک باسمر کرد به‌لام که‌مینک نالوزتر، دیاره حالته‌تیک هه‌بووه له‌بی گویرایه‌لی (إطاعة) لو‌ پیغمبرمان، له‌بیر نه‌وه‌ی لیره باسی په‌یام ده‌کات (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ) نه‌ک (نبی)، واته نه‌وه مافیکی خودای رحمانه، پیغمبر (علیه السلام و البرکات) بیی راگه‌یاندووه، نه‌ک مافیکی خوی بیت وه‌ک (نبی) (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ) که‌واته گویرایه‌لیه‌که که‌مترخه‌می تیدا کراوه لیره له‌بواری (أمر)، (وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ) نه‌و که‌مترخه‌میبه‌ی لیره نه‌و (ظلم) هی به‌رهم دینیت، نه‌و (إطاعة) یه‌ی پیشتر باسماں کرد وه‌ک نه‌وه‌ی پیویست بوو نه‌کرا! چ دروست بوو؟ (ظلم) دروست بوو لو (نفس)، کابرا ده‌بی چی بکات؟ نایا ده‌بی بوه‌ستیت؟ نه‌خیر، یه‌کسر دیت (جَاؤُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ) (النساء 64) نه‌ک له‌مالی خوی استغفار بکات! نه‌ک له‌گوندی خوی و نه‌ک له‌مه‌له‌که‌تی خوی (استغفار) بکات، له‌بیر نه‌وه‌ی پیغمبر لیره‌یه، نه‌ی چی بکات؟ ده‌بی بیته لای پیغمبری (جَاؤُوكَ) و له‌پینش پیغمبری (استغفار) بکات (جَاؤُوكَ) نینجا (فَاسْتَغْفَرُوا) نینجا (وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا) (النساء 64)، نه‌گه‌ر که‌سینک به‌نمونه وهر بگرین که‌ که‌مترخه‌می کرد، نایا سته‌می له‌نه‌فسی خوی کردووه

یان نهخیز؟ کردووهیته، ئەهی دهبی لیره چی بکات؟ دهبی (استغفار) بکات، ئایا له مالی خوی (استغفار) دهکات؟ ئەمه قبول نییه! بەلکو دهبی بیته خزمەت پیغمبەری و لەپیش ئەودا (استغفار) بکات، و داواش لەوی بکات که یا رسول الله (غفران)م لۆ داوا بکه، ئەو کاته پیغمبەرمان (عليه السلام و البركات) (استغفار)ی لۆ دهکات، ئەو (استغفار)ی کرد، خودای رحمان قبولکردنی (استغفاری ئەو کەسە پیوهست دهکات به (استغفار)ی پیغمبەر! (جَاؤُوكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ) ئینجا (وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ الرَّسُولُ) له ئەنجامکەیدا (لَوْجَدُوا اللّٰهَ تَوَاباً رَّحِيماً) (النساء:64)، ئەگەر وایان نهکرد؟ ئەو کاته (استغفار)هکه قبولکراو نییه.

به دهستهینیانی خوشهویستی خودای رحمان چون دهکرت؟

به ههمان شیوه دهفهر موویتی "قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِي) تهنیا (إِتْبَاع) (يُحِبُّكُمُ اللّٰهَ) ههه ئەوهنده؟ (وَيَغْفِرْ لَكُمْ دُنُوبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ) (آل عمران:31) تهنیا (إِتْبَاع) (يُحِبُّكُمُ اللّٰهَ)، تهنها پیغمبەر له کوی ههمووی (أَنْبِيَاء) (إِتْبَاع) کردنی (محبة)ی خودای رحمانی پیوه به دهست دههینریت، واته ئەگەر (إِتْبَاع)ی پیغمبەر کرا (محبة) الله (ﷺ)ی پیوه به دهست دههینریت، (وَيَغْفِرْ لَكُمْ دُنُوبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ) (آل عمران:31).

هاورپیهتی (المصاحبة):

کێ دهبیته هاورپیی کێ و سوودی هاورپیهتی پیغمبەرمان چیه؟

وشهیهکی دی وهربگرین (مصاحبة) واته هاوملی یان هاورپیهتی کردن، لیکۆلینهوهیهک کراوه به ناوینشانی (صاحبکم) لهوی دهلیت: (إن الصحبة تفيد إنتفاع أحد الصحابين بالآخر) (صحبة) چیه؟ واته سوودمه ندبوونی یهک له هاوملهکان بهوی دی، (و لهذا يستخدم في الأدمين خاصة فيقال صحب زيد عمرا و صحبه عمرو ، و لا يقال صحب النجم نجما، او الكون كونا، و أصله في العربية الحفظ و منه يقال"صحبك الله) ئەمانه ههمووی پیناسه و شهی (مصاحبة)یه، و شهی (مصاحبة و مصادقة لهگهل مزاملة) واته" (صاحب، صديق، زميل) ئەمانه ههمووی مانای تاپیهتی خویان ههیه له قورئان، و شهی (صديق) زیاتر به (خلة) هاتوه: (وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلاً * يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلاً * لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي) (الفرقان:27-29)، و شهی (صحبة) لهوانیه یهکێک له هاوملهکان سوودمه ند بیت لهوهکهی تر (إنتفاع أحد الصحابين بالآخر) ئەمه ئەگەر لهگهل بهشهر بوو، دهفهر مووی: (يَا صَاحِبِي السِّجْنِ أَرَأَبْتُ مُنْفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ) (یوسف:39) به ههردووکیان دهلیت (يَا صَاحِبِي) واته دیاره دوو کەس لهوی بووه و پیغمبەر یوسف (عليه السلام) سنیهمیان بووه، گهفتووگۆیان لهگهلدا دهکات (يَا صَاحِبِي السِّجْنِ)، لهبهر ئەوهی ئەوان سوودمه ند دهبن له یوسف کهواته ئەوان (صاحب)ی (یوسف)ن، لۆ زانین یوسف (عليه السلام) ههچ قازانج لهوان ناکات، لویه به وشهی (صحبة) ناوی هاتوه، پاشان له سورتهی (التکویر) دهفهر موویتی: (وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ) (التکویر:22)، واته پیغمبەر قازانجی لۆ ئەوان ههیه، ئەگەر لۆ رۆژی دواپیش سوودمه ند نهبن لئی ئەوا لۆ دونیا قازانجی لئ وهردهگرن، (أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ) (الأعراف:184)، له سورتهی (التوبة) هاتوه: (إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا إِنَّهُنَّ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا) (التوبة:40) دیسان وشهی (مصاحبة) لیره دووباره دهبیتهوه، کهواته وشهی (صحبة) له قورئان تهنیا لۆ پیغمبەر هاتوه، چونکه ئەوهی لهگهل پیغمبەری جوولهی کردبیت، تهناوت هاومل پیداکەر (مشرک) و تهناوت کافر، ههتاکو دووروش خیریان لئی ببیوه، ئەو خیره ی پیغمبەر (عليه السلام و البركات) داویتهی بهو بهبی بهرامبەر، جا لویه هاوملی کردنی پیغمبەر لۆ ههموو مروفهکانی سهردهمی خوی ههلبهته به چاکه ی مروفهکان کوتایی هاتوه، لهبهر ئەوهی جیشوینی (أثر) بهم جووره بووه ههردهم له بهخشینی خیر بووه، تهنها پیغمبەر بهم ناومه و بهم سیفتهی ناوی هاتبیت، واته بوونی پیغمبەرمان لهسه زهوی سوودی هاومل بریاردهریش (مشرک)ی ههبووه.

بوونی پیغمبەر (عليه السلام و البركات) لهسه زهوی ریگری نازاره...

له دوا ی نهو چی دهبیته ریگر له نازاردان؟

دهفهر موویتی: (وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ) (الأنفال:33) واته (مشرک)یش دهگریتهوه، لۆ نمونه پیغمبەر نوح (عليه السلام) ههبووه، یاخود هود (عليه السلام) ههروه ها شوعهیب (عليه السلام) ههروه ها لوط و صالح (عليهم السلام) ئەمانه ههموویان ههبوونه ئینجا لهگهل ئەمهش نهتهوه کهیان تووشی نازار و ئەشکهنجه بووینه، بهلام ئیماندار تیییدا رزگار بووینه، ئەهی له سهردهمی پیغمبەرمان نهخیز بهم جووره نییه، بەلکو بابتهکه پیچهوانهیه، (مشرک) ههیه (کافر) ههیه، ئینجا دوا

ئەمەش (مشرک محارب) ھەيە (کافر محارب) ھەيە ئەزىزەت دەره، دوورووھە نازارى دەدات، ئەمانە ھەمووى ھەن، بەلام تەنیا بوونى پىغەمبەر لەسەر زەوى رىگرى نازارە! (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ) (الأنفال 33) لەبەرئەوى بوونى پىغەمبەر ديارىکراو و سنووردارە لەيەک سەردەمى ديارىکراو لەسەر زەوى لويه دەفەر موويت " (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ) بە شىووى (مضارع) ھاتوو، ئەي چەمک و مانای (استغفار)؟ دەفەر موويت: (وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ) (الأنفال 33) ئەگەر ھاتوو لە (استغفار) وەکو ئەوى سەردەمى ھاوہ لان بىت ئەوکات خودای رەحمان نازارى نادات، لۆ؟ چونکە ھەست بە بوونى پىغەمبەر دەکەن لە لايان.

سادهترین پىناسەى ئيمان واتە: ژيان لەگەل..

پىشتەر باسما کرد دەر بارەى ئيمان بە پىغەمبەرمان گوتمان (بريتيبە لە ژيان لە خزمەت پىغەمبەر) وەک ئەوى کەوا ئيمە لە خزمەت پىغەمبەر دەژين (ژيان) ئەک ژين واتە (حياة)، (الحياة مع الرسول) واتە (الإيمان بالرسول)، ئەي ئيمان ھينان بە (الآخرة)؟ واتە ژيان لە (الآخرة)، گوتمان ئيمان ھينان بە فرىشتەکان واتە ژيان لەگەل فرىشتەکان، ئەمە پىناسەى سادە و ساکارى ئيمانە. ئەگەر ھاتوو کابرا بە کردارىيانە ئيمانى بە پىغەمبەر ھەبىت وەک ئەوى ھەموو کات و ساتیک لە خزمەت پىغەمبەرە، ژيانى بەم جوړەى دەباتە سەر لە خزمەت پىغەمبەر.

کاتیک خەلکەکان سوود نابىن لە ھاوړيپەتى پىغەمبەرەکیان

کەواتە: (وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ) (الأنفال 33)، چەمک و مانای (صحبة) چەمک و مانايەکی سنووردارە لە سەردەمىکى ديارىکراو و لۆ پىغەمبەرىکى ديارىکراو، تەنیا ئەو پىغەمبەرە ئەو مافەى ھەبوو، ھەروەھا ئەم پلەو پایەيش دراووتە ئەو کۆمەلەى کە بە کردارىي لەگەل بووینە، پەيوەندى بە ئيمانەوى نيبە، چونکە ليرە دەفەر موويت: (وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ) (التکویر 22) چونکە ئەوان گوتيان ئەو شىتە، (أَلَمْ يَنْفَكُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ) (الأعراف 184) جنى نيبە ئەو پىغەمبەرە! کەواتە ئەوان فەقير حالبوون و نەزانبوون چونکە نەيانتوانى بە باشى سوود لەم (صاحب)ەى خويان بکەن کە (مصاحبة)يانى دەکرد، ئەو کەسەى بە پىغەمبەر (عليه السلام و البرکات) ى دەگوت کەوا جنى ھەيە لە لوتکە سوودمەند دەبوو لە پىغەمبەر، لويه دواتر دەلوت: (إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ) (الأعراف 184)، بەلام سووديان لى نەبىنى.

جياوازی نيوان (سراج و ھاچا) و (سراج المنير)؟ و پىغەمبەر (عليه السلام و البرکات) لەکامە جوړيانە؟

واتە پىغەمبەرمان (عليه السلام و البرکات) وەکو (نور) نیک بىت بەردەوام (نور) ھەکەى بداتە بەرامبەرەکەى، بەبى ویکچوواندن وەکو خورنیک (ئەمە جوړیکە لە بى رەوشتى کە بلين خور) چونکە خودای رەحمان بە (سراج المنير) ناوى ھیناوه، (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا * وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا) (الأحزاب 45-46)، خور (سراج و ھاچا) ھە، بەلام پىغەمبەرمان (عليه السلام و البرکات) (سراج المنير) ھە، جياوازی نيوان (سراج و ھاچا) و (سراج المنير) ئەوى کەوا (و ھاچ) کە خورەکە واتە رووناک دەکات بەلام دەسووتينيت، ھەرچى (سراج المنير) ھە رووناک دەکات بەلام ناسوتينيت، ھەموو کاتیک پىغەمبەرمان (سراج المنير) بوو، (وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا) (الأحزاب 46)، خور (سراج و ھاچا) ھە، بەلام ھەموو کاتیک پىغەمبەرمان (سراج المنير) بوو، بەلام ئەو بەستەزمانانە سوودمەند نەبووینە لى، ئايا (ذنب) و کەمتەرخەمى پىغەمبەرمانە يان کەمتەرخەمى خويانە؟ ئەگەر مروفتیک چاوەکانى خوى داخات بە دەستى ئەنقەسد لوتەوى چاوى نەبىنى، ئايا کەمتەرخەمىيەکە لە چاوەکانىيەتى يان لە رووناکیيەکەيە؟ ئەوان بەم جوړە بووینە وەک دەفەر موويت " (وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ) (التکویر 22)، يان (مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ) (الأعراف 184)، واتە پىغەمبەرمان ھەردەم و نورەکەى داووتەو بەلام ئەوان رىگر بووینە و چاوەکانى خويان داخستوو.

دئینە خزمەت و شەيەکى دى ئەویش (فضل) بە کورتى پىناسەى بکەين بریتيبە لە کردنى چاکە لەگەل بەرامبەرەکەى بەبى ئەوى چاوەروانى چاکە دانەوھەکەى بکات لە بەرامبەرەکەى، بەر لەویش بەبى ئەوى ھىچ ھۆکارنیک ھەبىت لۆ چاکەکەش، يەکى: چاکە لەگەل ئيمە بکات بەبى بەرامبەر، ئيمە شايەن (مستحق) ى ئەو چاکەيە نەبىن، ئەویش چاوەروانى چاکەدانەوھەکەى نەکات، بەمە دەگوتريت (فضل)، پىناسەى زورە بەلام بە کورتى ئەمە پىناسەکەيەتى، واتە چاکە لەگەل يەکنيک بکات کەسەکە لەئاستى چاکەکەش نەبىت و ھەروەھا ئەو کەسەش نەتوانيت وەلامى چاکەکەى بداتەو، بەبى ویکچوواندن نمونەيەک بىنين، کابرايەک خوشترين و جوانترين و بە بەرھەمترين باخ و بىستانى ھەبىت و بىکاتە ديارى لۆ کورەکەى، باخەکەش جوړەھا ميوەجاتى ھەبىت، لە ترى و ھەنجير و ھەنار و خورما و ئەوى بە خيال دا دىت لە نيو باخە ھەبىت، جا بە ھزارەھا دارى تيدا بىت لەم ميوەجاتانە، پاشانىش باوکەکە

بَلَّيْتَ زَمَحْمَتَ نَهْيٍ هَيْشَوَه تَرِيهَكِي دَهْمِيته باوكي خَوْت؟ ئينجا ئهو هَيْشَوَه تَرِيهَم بَدَهِيْتِي مَن زَو سَوِپَاسْگُوزَارِي تَوَم! سَوِپَاسْگُوزَارِي پِيَاوَتِي تَو و چَاكهي تَوَمه! ئَايَا دَيْتِه بَهْرَچَاوَتَان دَوْخَهكِه چَوْن چَوْنِيهه؟ بَهْبِي وَيَكْچَوَانْدَن خَوْدَاي رَحْمَان بَهخَشَش (فَضْل) ي بَهْم جَوْرَهِيه لَهْگَهْل بَهْنَدَهكَانِي خَوِي، خَوْدَاي رَحْمَان نَهْم هَهْمُوو بَهخَشَشَهِي دَاوَهْتِي، نَهْم هَهْمُوو بَهْرُووَمَهِي دَاوَهْتِي و پَاشَان دَهْلَيْت دَهكْرِي هَيْشَوَه تَرِيهَكِم بَدَهِيْتِي! خَو نَاخَوَات! ئَايَا خَوْدَا دَهخَوَات! نَهْم نَاژْمَلَهِي نَيْمِه سَهْرِي دَهْبِرِيْن خَوْدَا پَارْچِه گُوشْتَهكِهِي نَاخَوَات، دَهْفَهْر مَووِيْت: (لَنْ يَنَالَ اللهُ لُحُوْمَهَا وَلَا دِمَاؤَهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ النِّفْوَى مِنْكُمْ) (الْحَجَّ 37) نَهْم نَاژْمَلَهِي نَيْمِه سَهْرِي دَهْبِرِيْن خَوْدَامَان دَاوَمْت نَهكْرِدُووَه بَو خَوَارْدَنِي تَكِه و كَهْبَاب! نَهْم لَهْبَهْرْچِي دَهگُووَتْرِيْت لَو خَوْدَايَه؟ يَان دَهْلَيْن نَاژْمَلَهَكِهِي لَو خَوْدَاي سَهْر بَرِيوَه؟ كَابِرَا لَو خَوِيهْتِي و خَيْرَهكَهَش لَو خَوِيهْتِي، نَهْم وِشَانَه پِيْدَاچُووَنَهْوَهِي دَهْوِيْت، لَو خَوْدَاي نَهْم نَيْشَهِي كْرَد! دَهْبِرَسِيْن نَايَا خَوْدَا پِيُوِيَسْتِي بَهْم نَيْشَهِي هَهِيه، تَو لَو خَوْتِه، چَاكِه (صَدَقَه) ي لَو خَوْدَاي دَهكَات، نَايَا خَوْدَا پِيُوِيَسْتِي بَهْم پَارَهِيه هَهِيه، نَهْم زَارَاوَانَه جَارُوْبَار پِيْدَاچُووَنَهْوَهِي لَو بَكْرِيْت بَاشَه، نَهْمَه بَرِيْتِي بُوو لَه (فَضْل) هَكِه. دَهْفَهْر مَووِيْت: (اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَدُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ) (عَافِر 61) وِشَهِي فَضْل بَهجِي دَيْلِيْن لَو وَانَهِي دَاهَاتُوو.

پرسيار: كَهْمِيك پِيَش نَيْسْتَا بَاسِي (اِسْتِغْفَار) كْرَا نَهْم نَايْتِه بَاسْكَرَا" (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاؤُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا) (النِّسَاء 64) نَهْمَه لَه لَايَهك، پَرَسِيَار هَكِه لَيْرَهِيه نَايَا پِيَغَهْمَبَهْر (عَلِيه السَّلَام و الْبِرَكَات) (اِسْتِغْفَار كَرْدَنَهكَانِي هَهْمُوو كَاتِيك لِيِي قَهْبُوْل دَهكْرِي؟) وُه لَام: بَهْلِي.

پرسيار: بَه لَام خَوْدَا لَه نَايَه تِيكْدَا دَهْفَهْر مَووِيْت" (إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ) (التَّوْبَة 80)، نَهْمَه لَهْبَهْرْچِي؟

وُه لَام: نَهْم كَابِرَايَه فَيْتُوِيَهكِي لَه دَهسْتِه كِه دُووَرُووِيَه، گُووَتْمَان (اِسْتِغْفَار) لَه (بَاب الْأَمْر) ه نَهك لَه (بَاب النَّهْي) بَيْت، لَوِيَه حَهز دَهكَم وِرْدَهكَارِيْتَان هَهْبِيْت، لَه (بَاب) أَمْر كَابِرَا كَهْمَتَهْر خَهْم (قَصُوْر) ي هَهْبِيْت لَهْم حَالَهْتِه (اِسْتِغْفَار) دَهكْرِيْت، (كُفْر و النِّفَاق و الشِّرْكَ) لَه (بَاب النَّهْي) يَه، وِهك دَهْفَهْر مَووِيْت" (لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ) (الْقَمَان 13) هَهْرْچِي وِشَهِي (لَا يَه) لَه (بَاب النَّهْي) يَه، كَاتِيك نَهْم كَابِرَايَه دُووَرُووِيَه دَهكَات، نَهْم كَارَهِي لَه (بَاب النَّهْي) يَه، لَوِيَه هَهْرْچِي لَه (النَّهْي) يَه (اِسْتِغْفَار) ي لَو نَاكْرِيْت، دَهْبِي كَابِرَا خَوِي بَو خَوِي (تَوْبَة) بَكَات و بِيْتِه سَهْر رَاسْتَهْرِي، ئِيْنجَا نَهْگَهْر كَهْمَتَهْر خَهْمِي هَهْبُوو لَه سَاتِي دَابَهْرَانْدَنِي مَادَدَه، نَهْم كَاتِه دَيْتِه خَزْمَت پِيَغَهْمَبَهْر مَان (عَلِيه السَّلَام و الْبِرَكَات) نَهْم كَاتِه پِيَغَهْمَبَهْر مَان (عَلِيه السَّلَام و الْبِرَكَات) (اِسْتِغْفَار) ي لَو دَهكَات.

پرسيار: نَايَا نَهْم (اِسْتِغْفَار) هِي نَهْم رَو بَه زَارِي دَهْر دَهْبِرِيْت رَاسْتَه قِيْنَهكَه شِي هَهْمَان شِيُوَهِيَه؟

وُه لَام: (اِسْتِغْفَار) كَرْدَن دُوْخِيَكِي هَهسْتِي پِيَكْرَاوِي دَهْرُووِنِي (نَفْسِي) يَه، دَهْبِي بَه كَرْدَارِي بَيَانَه مَرُوْفَهكِه نَهْم دُوْخَه دَهْرُووِنِيه لَه خَوِي بِيْنِيْتِه كَايَهْوَه، ئِيْنجَا نَهْم بَارَهِي كِه دَاوَاكْرَاوَه و پِيُوِيَسْتِه دَرُوَسْت دَهْبِيْت، وَاتِه كِه پِيَشْتَر خَسْتَمَه رُوو حَالَهْتِي (اِسْتِغْفَار) هَهسْت بَه كَهْمَتَهْر خَهْمِيَهكِه بَهْرَامَبَهْر جِيْبَه جِيَكْرَدَنِي فَهْر مَانِي خَوْدَا (نَهك لَه (نَهْي) بَه لَو كُو لَه (بَاب الْأَمْر)، بَاسْمَان كَرْد كِه (قَصُوْر و ذَنْب) ه، نَهْم هَهسْتِه نَاوَهكِيَه بَهْرَامَبَهْر لَايَهْنِي بَهْرَز كِه نَهْم كَهسَه كَهْمَتَهْر خَهْمَه و نَهْم هَهسْتِه بَرِيْتِيَه لَه هَهسْتِي (اِسْتِغْفَار). جَا نَهْمَه لَه نَاخ و ژُووَرُووَه هَهْلَدَه قَوْلِيْت و دَيْتِه سَهْر زَمَان، ئِيْنجَا (اِسْتِغْفَارُ اللَّهِ الْعَظِيمِ و اُتُوْب اِلَيْهِ)، نَهْگَهْر نَهْم هَهسْتَهِي لَهْگَهْل نَهْبِيْت تَهْنِيَا قَهْسَهِيَهكِي سَهْر زَارَه، جَا لَوِيَه پِيَشَهْوَا (عَلِي) (كْرَمِ اللَّهِ وَجْهَهُ) كَهسِيَكِي بِيْنِي هَهْرُوَهكُو حَالَهْتِي نَيْمِه سَهْر زَارَه كِيِيَانَه (اِسْتِغْفَار) ي دَهكْرَد، پِيِي فَهْر مَوو نَهْم (اِسْتِغْفَار) هِي تُوو (اِسْتِغْفَار) ي دَهْوِيْت، وَاتِه نَهْم جَوْرَه (اِسْتِغْفَار) هِي تَو (اِسْتِغْفَار) ي دَهْوِيْت! كَهْوَاتِه (بَبُوْرِن) ژِمَارْدَنِي تَهْسِيْبِح نَه تَهْسِيْبِحَاتِه نَه (صَلَاوَات) لِيْدَانَه نَه (اِسْتِغْفَار) ه، بَه لَو كُو (اِسْتِغْفَار) حَالَه تِيَكِي دَهْرُووِنِيَه كِه دَهْبِي مَرُوْف هَهسْتِي پِي بَكَات، و لَهْگَهْلِي بَرِيْت، هَهْلَقُو لَوِي نَهْم هَهسْتَهِيْتِي دَيْتِه سَهْر زَمَانِي، بَه وِشَه دَهْرِيْدَه بَرِيْت نَهْوِيَش بَرِيْتِيَه لَه (اِسْتِغْفَارُ اللَّهِ) ه.

پرسيار: لَه سَهْر دَهْمِي پِيَغَهْمَبَهْر (عَلِيه السَّلَام و الْبِرَكَات) كَاتِيك (ذَنْب) يَان دَهكْرَد، دَهچُووَنَه لَاي پِيَغَهْمَبَهْر (عَلِيه السَّلَام و الْبِرَكَات) نَيْمِه چ بَكَمِيْن نَهْگَهْر (ذَنْب) بَكَمِيْن يَان (عَصِيَان) بَكَمِيْن؟

وُه لَام: نَهْگَهْر تِيْبِيْنِي نَايَه تَهكِه بَكَهِي دَهْفَهْر مَووِيْت: (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ) (الْأَنْفَال 33) دَهْر بَارَهِي پِيْنَاسَهِي (الْإِيْمَان بِالرَّسُولِ) گُوْتِيَشْمَان وَاتِه (ژِيَانَه لَهْگَهْل پِيَغَهْمَبَهْر) (الْحَيَاة مَعَ الرَّسُولِ)، (الْإِيْمَان بِالرَّسُولِ يَعْنِي الْحَيَاة مَعَ الرَّسُولِ) نَيْمَان هِيْنَان بَه پِيَغَهْمَبَهْر (عَلِيه السَّلَام و الْبِرَكَات) هَهسْتِيَكِه لَو مَرُوْف بُووِنِي هَهِيَه،

وهك نهُويه ههموو كاتيك له خزمهت پيغهمبهره، خوداي رحمان ديفرموويت: (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ) (الأنفال 33)، نهُويه نيشي بوو، جا كه نهُويه نهما چي؟ له لاي نيمه نهماوه! به لام نهُويه نيمه گوتان نيمان چ بوو؟ (الإيمان بالرسول) واته (الحياة مع الرسول) واته نيمان هينان به پيغهمبهر واته ژيان له گهل پيغهمبهر، به مانايه كي دي همردهم ههست بكهين كهوا له خزمهت پيغهمبهرين، چون؟ به جيبه جي كردني فرمانه كاني پيغهمبهر (عليه السلام و البركات)، نهُويه ناسي (إتباع) مان كرد پيشتر، وهك ديفرموويت: (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) (آل عمران 31) نهُويه ههسته ههستينكراوه ييه، واته نيمه هه چيبه كمان كرد ناو ههست بكهين كهوا پيغهمبهر مان ناو اي پي خوشه، لو نمونه (عبدالله كوري مهسعود) سوننهت جي به جي دهكات، ههموو هاوه لان جي به جيبان دهكرد، نهُويه وهكو ههموو هاوه لان جيبه جي دهكرد، يه كي له سوننهتانه ي كه ديكرد لو نمونه له ساتي پز مين سوپاسگوزاري (التحميد) دهكرد له هه مان كات زهرده خنه يه كيشي دهكرد، يه كي له ناماده بووان تيبيني نهُويه كردبوو، گووتی نهُويه سوپاسگوزاريه كهت سوننهتو هاتوو به لام نهُويه زهرده خنه كهت چي؟ وه لامی دايه وه: (هكذا وجدت رسول الله) پيغهمبهرم بهم شيويه بينويه، ته نانهت زهرده خنه كهشي و مرگرتبوو و له چاوي دهكردوه، جاروبار (تابعين) تيبينيان دهكرد كه به گهره كيكي مهدينه تيده پيري، تيبينيان دهكرد كهوا له جيگه ي دياريكراو دهر وات، به لكو قاجي له شويي دياريكراو داده نيت، ههنگاي له جيگه ي دياريكراو هه لدينيت، نهُويه كهسه ي به واد اچووني لو كردبوو اي پرسی گووتی: له بهر چي قاجت له شويانه داده نيت؟ وه لامی دايه و گووتی پيغهمبهر (عليه السلام و البركات) م بينويه كه ليره تيره يوه قاجه كاني له هه مان نهُويه جيگه يانه داناوه، كهواته نهُويه ژيانه له خزمهت پيغهمبهر، شته كهشي جيبه جي كرد، كهواته وهك نهُويه كه پيغهمبهر مان بهر جهسته و ته نادر (مجسم) يه كه و له پيشي نيشه كهشي دهكات، نهُويه ماناو چهكي (إتباع)، له بهر نهُويه دلي له گهل پي دهگوتريت (إتباع)، نه گهر دلي له گهل نه بوو نهُويه كاته پي دهگوتريت چاوليكر دنه وه (تقليد)، دهبي ناگاداري نهُويه بين شوكاته ي ژوروه وي له گهل بوو پي دهگوتريت (إتباع) (فاتبعوني يُحِبُّكُمُ اللَّهُ)، به لام نه گهر ژوروه وي له گهل نه بوو ده بيته چاوليكر دنه وه، لويه گه نجه كانمان ناي (إتباع) ي رورژاوا دهكمن يا خود چاوليكر دنه وي نهُويه دهكمن؟ بيگومان چاوليكر يي دهكمن، لو؟ چونكه زوربه ي شته كان نازان لو بهم جوربه، نيشتا كاتيك پرچي هفر دهكات نازان لو وا دهكات! ماوه يه كاسكيت (شبهه) دهر چو خوي نهُويه به شه ي سنيهر له سر دهموچاو دروست دهكات ده يانبرده لاي دوواوه! كه زوربه ي گه نجه كان و ايان دهكرد، پرسيارت لي كردباي لو وا دهكيت؟ هوكاره كهشي نده زاني، يان موسي له كابوي دهكات له زور جيگه، اي بيرسي لو وا دهكيت؟ هوكاره كهشي نازاني، نهُويه پي دهگوتريت چاوليكر يي، نهُويه دي برينييه له (إتباع)، له بهر چي نهُويه چاوليكر ييه و نهُويه تريان شويكهوتن (إتباع) ه؟ نهُويه (إتباع) دهكات ههست دهكات به كردي كهوا پيغهمبهر له بهر امبهر يي، لويه پيناسه ي كورت و ساده ي نيمان بالرسول برينييه له: (الحياة مع الرسول)، (الإيمان بالآخرة يعني الحياة في الآخرة)، ههروه ها نيمان به الله واته ژيان له خزمهت الله (الإيمان بالله يعني الحياة مع الله).

پرسيار: جياوازي له نيوان وشه ي برا و هاوهل (أخ و صحابة) چيبه؟

وه لام: لوتانم خسته روو وشه ي (صحابه) له قورئاندا وشه يه كه به خششكي بهر دهوامه له لايه ي پيغهمبهر (عليه السلام و البركات) لو بهر امبهره كهشي، نهُويه وشه يه ته نيا لو پيغهمبهر نه هاتوو، به لكو (أصحاب الفيل و أصحاب النار و أصحاب الجنة) هاتوو تايادا، به لام لو پيغهمبهر مان به (سراج المنير) هاتوو، پيغهمبهر مان (سراج المنير) بوو لو ههموو بهر امبهره كاني، ههموو بهر امبهره كهشي به خشش (عطاء) ي له پيغهمبهر (عليه السلام و البركات) و مرده گرت، كهواته (صحابه) بهم جوربه، نهُويه براي ته ي چيبه؟ هيشتا له (صحابه) بهر تره، لويه ففرموويه تي: (اشنقت و لإخواني).

پرسيار: ناسي (النهي) يت كرد، نه گهر مروقه كه نه نجامي بدات نهُويه تووشي (عصيان) ده بيت، و (عصيان) يش پيوستي به توبه يه، توبه ش واته جاري كي دي نه يكاته وه، نيمه نهُويه نيمانداره نين كه قورئان باسيان دهكات، له ژيان خومان زور جار (عصيان) مان كردوو و توبه ش دهكينه وه، لو نمونه له (باب النهي) خوداي رحمان ففرموويه تي كهوا (غيبه) ت مهكمن، يان شتي دي مهكمن، نيمه كردو مانه و توبه شمان كردوو، واته چون چاره سهر ي نهُويه شته ي بكر يت؟

وه لام: به روون و ناشكراي نهُويه كيشه ي نهُويه نيسلاميه نهك به ته نيا هي بهر يزتان بيت، له بهر نهُويه به كردار بيانه وهكو پيوسته مروقه دهبي به سي قوناغ دا تيره يت:

يه كه م: دهبي خوي بناسيت، له رووي هيز و توانستي خوي، نيجا دهبي خوداي رحمان بناسيت، هه كاتيك له ناسته ي كه پيوسته خوي ناسي ناشنايي له گهل خوي پهيدا كرد و خوي ناسي به هه مان شيوه ناشنايه تي له گهل خوداي رحمان

پهیدا دهکات، هرکاتیک دوستایهتی به کرداریبانه لهگهل خوی کرد ئهوا دوستایهتیش لهگهل خودای دهکات، کهی خوی خوشویست ئینجا خودای خوشدهویت، لهبرئهوهی ئیمه ئایینمان به هرهمهکی وهرگرتوه، زوربهمان ئایینمان له دهرگهی مزگهوتوه، ئایینمان له دهرگهی نوژهوه، یان وتار(خطبه)یهوه، یان له دهرگهی ئیسلامیاتهوه ئایینمان وهرگرتوه، له مزگهوت قورئان فیرکراوین، وانه (دروس)مان وهرگرتوه، ئهمه ههموی پیی دهگورتیت زانیاری (معرفی)، ئهگهر زور زور بهرز بین ئهوا روشنبیری ئایینمان ههیه، زانیاری (معرفة)ی ئایینمان ههیه، بهلام نایا ژوورهومان گوراوه؟ ئهوه جینگهی تیبینییه، نایا ئایین دیت تهنا دهرموی مروفهکهی دهگورتیت؟ یان ژوورهوشی دهگورتیت؟ پرسیاریکی لهمهش ووردتر ههیه ئهویش: نایا ئایین دیت مروفه دهکاته خواپهرست یان خوا ویست؟ سوژدهو کرنوش لو خودای بیات (به گویرهی تیگههشتن بوچوونی خوی) که کهمیک پیش نیستا باسی (استغفار)مان کرد، یان به کرداریبانه خودای رحمانی خوش بوویت؟ جا لهبرئهوهی ئیمه له ریگهی پهرتووهکان و وانهبیزیهکان بووینه موسلمان، و وهکو سهردهمی هاوهلان نهبووینه موسلمان! به ریگهی ئهوان نهبووینه موسلمان لویه ئهو بینهو بهردهیهی که بهریزتان باسی دهکن تووشی بووینهو تووشیشی دهبین بهردهوام! واته زو رکس ههیه لهوانهیه بهمنی گووتوه چاویلکهیهک ههبوایا به هویهوه هیچ شتی خراپم پی نهدیبا، خوزگه شتیک ههبوایا زمانی گرتبام کاتیک دهمهویت باسی خهکی بکم، ئهمان ههموی چارسهریهکانی دهرمکیه، ئهگهرچی پیی دهکرتیت به کرداریبانه ئهو چاویلکهیه لو چاوی دروست بکات، بهلام ئهمه چ کاتیک؟ (قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ) (النور 30) کهواته چاویلکهکه و پالوگه (فلتر)کهکه ئیمانکه دروستی دهکات، (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ) (وَلَا يَغْتَابَ بَعْضُكُم بَعْضًا) (الحجرات 12) کهواته ئیمانکهکه بنچینهیه لو کردارکه، لویه سادهترین پیناسهی ئیمه لو ئیمان بریتیه له ژیان لهگهل... (الحياة مع...) ئهگهرهاتوو ئیمه به کرداریبانه ههمومان ههست بکهین نیستا خودا لیره ههیه، پیغهمبهرمان لیره راوهستایه، و دهمانهویت ههلهیهک بکهین، گوناهیک نهجام بدهین، و پیغهمبهریش تهماشامان دهکات، نامادهیی نهجامدانی ئهو ههلهیهمان دهبیته؟ هیچ کهسک ههیه نامادهبیته؟ ئهگهر لیره ههستمان کرد به کرداریبانه ئیمه له خزمهت خودایه، نایا خودا نامادهیه یان نا؟ با بلین پیغهمبهرمان ناماده نییه، بهلام خودا نامادهیه، دهی ئیمه لهگهل خودای رحمان ئاشنایهتیمان لهو ئاستهی نییه! بهو جوهری که پیویسته خودای بناسین خودامان نهناسیوه، کیشهی ئیمه ئهویه کهوا ئیمه وهکو هاوهله بهریزهکان به ههمان حال تینهپهرویون! جا لویه گوناوه دهکهین و توبهیی دهکهین، جا لویه گوناوه دهکهین و توبهیی دهکهین، ماموستایهکانیش خودا لئیان ببوریت، نههاتون بلین کهوا توبه له (عصیان)ه و (ذنوب) (استغفار)ی لو دهکرتیت، واته (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ وَلَجَأَ بِقَوْمٍ يُدْبُونَ فَيَسْتَعْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ ») (مسلم)، نهیفرمووه (لو لم تعصوا)، مهی خواردنوه (عصیان)ه، کوشتن (عصیان)ه، قومار (عصیان)ه، سوو وهرگرتن (عصیان)ه، ئهمانه ههموو عصیانن، ههموی له (باب النهي) ئیشی پیکراوه، بهلام ئیمه ههلساوین کردوومانن به (باب الأمر)! کیشهمان ئهویه زاناکانمان جینگهی وشهکان دهگورن! جا ئهو ماموستایه به گهنجهکه دهآیت ئهگهر تو روژی (70) جار ئهو (عصیان)هت کرد ئهوا قهیناکا! لو زانین بابهتهکه کهمتهرخهیمی (قصور)ه، له (باب الأمر)ه، کیشهی ئیمه ئهویه، جگه لهمهش فیتوی دیشیان لو داناوین وهک (له ههینی لو ههینی (کفارة لما بینهما) یان (العمرة الى عمرة کفارة لما بینهما) یان له رهمهزان لو رهمهزان بهههمان شیوه، واته کابرا بکوژیت و بخواتهوه یان ههرچی بکات... مادام دهچیته عومرهیهک ئهوا ههموی خاوین دهبیتهوه! ئهوه بریتیه له فیتو! خوشه دهرفتهی نهبیته بچیته عمرهیی ئهوا یهکیک له جینگهی خوی دهنیریتته عمرهیی، یان دهرفتهی حهجی نییه یهکیک له جینگهی خوی دهنیریتته حهج، دهرفتهی نوژی نییه یهکیک ناماده دهکات نوژی لو بکات، ئایین ناوای لیهاتوووه، جا دهرسین هاوهلنیک لیره بووایا رهزامهندی لهسهر ئهمه دهبوو؟ یان پیغهمبهرمان ناوای قهبول دهکرد؟

پرسیار: دهربارهی (ذنوب) خودا دهفرموویت" (فَأَحَدَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ) (آل عمران 11) به ذنوبیان وای لیکردن؟

وهلام: بههیلاک بردنهکهیان له (باب)ی چیه؟ نایا (باب الأمر)ه یان (باب النهي)یه؟ ئایهت به پچر پچری وبریتهوه وهرناگیریت، ههردهم له بابهتهکات ئایهتی پیش و پاش ههیه له بابهتهکان، لو نمونه دهستیک بیریتهوه و له موزهخانه داینبیت لهبردهم خهکی و له خهکه بپرسیت ئهوه دهسته ئهوا له وهلامدا دهلین بهلی دهسته! بهلام چ جوهره دهستیکه؟ دهستیکه مردوووه، دهستیکه له نیو موزهخانه دانراوه و جوولهی نییه، هرکاتیک ئایهتمان بریهوه و پچرپچرمان کرد ئهوا ههمان شتی بهسهردیته، ئهوه راست نییه و له لای من حهرامه کهوا (قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ) (الزمر)ه ئهوه بنوسریت و له دیوار ههلبواسریت، ببورن ئهمه لهلای من حهرامه، لو؟ چونکه پچرینراوه (قطع)

کراوه، ئهوه لۆچی بهکاردههینریت؟ له زانکۆکان و پهیمانگهکان و کۆلیژهکان و و له و مزارهتی پهروهرده، له بهردهم دههگهکان ههلهواسریت، ئایا خودای رحمان لۆ ئهمهی دابهزاندوو؟ بهلکو فهرموویهتی" (أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ) (الزمر9) بهم جۆرهیه، کیشهی نهتهوهی ئیسلامی برین (قطع)ی ئایاته! ئهوکاتیش ههموو مانای دهگۆریت، لۆیه زۆر پێویسته ئیمه بزانی کهوا (استغفار) له (باب الأمر) هاتوو یان نا، (عصیان)یش له (باب النهی) هاتوو یان نا؟ لۆ نمونه ئهگهر به کردهیی پیغمبهرمان (ذنوب) که له (باب الأمر) بوو به کردهیی بهلام ئهو (أمر)ه نهگهیشتنیتته ئاستی ژیرهوه چونکه ریزبهندی (تسلسل)ی ههیه، که پێشتر لۆم کردووتهی به چهند سالتیک، به ریزبهندی له (باب الأمر) دنیته خوارهوه دهگهیتته حالهتیک، ئهگهر به ریزبهندی دابهزین (ترتیب النزول القرآن) لۆی برۆیت ئهوا به وردهکارییهوه کردهییانه نهخشهکه لهبهرچاوت روون و ئاشکرا دهبیته، کهواته (باب الأمر) دهیگهینیتته کردهییانه (ذنوب) و دهکات کهوا مرۆف بچیتته جهههنهم (پهنا بهخوا)، زۆرجار کابرا وای لیدی له (باب العصیان) تۆبه دهکات، ئهو گوناوهی دهییاته بهههشت، چۆن؟ ئایا گوناوه مرۆف دهباته بهههشت؟ چۆن؟ تۆبه دهکات، بهلام تۆبهیهکی نهصوح، ئهه (عبادة) مرۆف دهباته جهههنهم؟ بهلئێ ئهگهر پهستشهکانی به رووپامایی (الریاء) بیته، لۆیه گرنهگه ئیمه نهخشهه پهروهردگارییانه (الربانی) لهبهرچاومان بیته.